

Wojciech Witold Jaruzelski był podmieniony nie najprawdopodobniej ale na pewno

(ur. 6 lipca 1923 w Kurowie, zm. 25 maja 2014 w Warszawie) – polski polityk i dowódca wojskowy, działacz komunistyczny, generał armii Wojska Polskiego, przewodniczący Komitetu Obrony Kraju – zwierzchnik Sił Zbrojnych, naczelny dowódca sił zbrojnych na wypadek wojny, współtwórca Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego. Szef Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego (1960–1965), szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego (1965–1968), minister obrony narodowej (1968–1983), przewodniczący Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego (1981–1983), I sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (1981–1989). Prezes Rady Ministrów (1981–1985), przewodniczący Rady Państwa (1985–1989), prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (1989) i pierwszy prezydent III Rzeczypospolitej Polskiej (1989–1990). Budowniczy Polski Ludowej.

W nocy 12/13 grudnia 1981 stanął na czele Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, która w czasie stanu wojennego (1981–1983) sprawowała formalnie faktyczną władzę w Polsce (porównaj: Dyrektoriat). Członek Biura Politycznego KC PZPR (1971–1989), poseł na Sejm PRL III, IV, V, VI, VII, VIII i IX kadencji (1961–1989), członek prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu w latach 1981–1983.

Jego polska , narodowa i bardzo patriotyczna biografia

i taka sama rodzina wyklucza jego politykę.

Wywodził się z rodziny szlacheckiej i ziemiańskiej herbu Ślepowron. Ród wywodzi się z pogranicza Mazowsza i Podlasia. Korzeniami sięga przełomu XV i XVI wieku. Gniazdem rodowym przodków był majątek Jaruzele a później m.in. Ruś Stara – Sokoły wraz z przyległościami.

Dziadek Wojciecha, również Wojciech, brał udział w powstaniu styczniowym, za co został zesłany na Syberię na 8 lat. Po powrocie do Polski, poślubił Helenę z domu Filipkowską, która wniosła mu duży posag. Dzięki temu małżeństwo mogło kształcić liczne potomstwo. Ojciec Wojciecha, Władysław, był siódmym z ośmiorga dzieci Wojciecha i Heleny. Ukończył Akademię Rolniczą w czeskim Taborze.

Wziął udział w wojnie polsko-bolszewickiej w 1920. Mimo że należała mu się część dóbr rodzinnych, pracował jako administrator majątków ziemiańskich. Ciesząc się opinią dobrego fachowca, trafił do Kurowa, położonego 17 km na wschód od Puław, gdzie poznał Wandę z Zarembów z pobliskiej Dąbrowy Wielkiej, absolwentkę Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Ich ślub miał miejsce 19 września 1922. Wojciech urodził się 6 lipca 1923 o godz. 21 w Kurowie. Pierwsze imię otrzymał po dziadku – powstańcu. W 1928 małżeństwu urodziła się jeszcze córka Teresa. 7 października 1923 został ochrzczony w kościele Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Michała Archanioła w Kurowie. Rodzina była głęboko religijna i patriotyczna. W 1925 rodzina Jaruzelskich opuściła Kurów i zamieszkała w majątku Trzeciny nad rzeką Brok.

Rzekomo : Nie uczęszczał do szkoły powszechnej. Już po pierwszym dniu edukacji poprosił rodziców o kontynuowanie nauki w domu.

Wkrótce potem został zatrudniony dla niego prywatny nauczyciel. Od 1933 Wojciech Jaruzelski uczęszczał do gimnazjum prowadzonego przez zakon marianów na warszawskich Bielanach, a jego edukacja była sporym obciążeniem dla budżetu domowego. Na etapie wyboru rozpatrywane były także gimnazjum jezuickie w Chyrowie koło Lwowa i gimnazjum w Rydzynie. Szkoła uczyła w duchu endeckim oraz zasad katolickich i poszanowania polskiej tradycji. We wczesnej młodości był bardzo religijnym i dobrze zapowiadającym się uczniem. Dostrzeżono w nim talent do przedmiotów humanistycznych. W klasie przyjaźnił się z Tadeuszem Gajcym . Miał dobry styl pisania i formułowania myśli. W latach 1935–1939 należał do Związku Harcerstwa Polskiego należał do drużyny im. Stanisława Żółkiewskiego. W tym czasie opublikował artykuł *Śłużba Polsce* do szkolnej „Jednodniówki”. Odwoływał się tam do tradycji Orłąt Lwowskich i harcerzy, którzy polegli w 1920, walcząc z bolszewikami. W 1939 ukończył IV klasę gimnazjum, uzyskując tzw. „małą maturę” w gimnazjum marianów.

Po wybuchu II wojny światowej rodzina uciekała w kierunku wschodnim. W momencie agresji ZSRR na Polskę, rodzina Jaruzelskich przebywała w jednym z majątków w powiecie lidzkim (województwo nowogrodzkie). Wobec ataku ze wschodu postanowili wrócić do Trzecin. Ostatecznie kierując się w kierunku Litwy, w nocy z 22 na 23 września przekroczyli w okolicach Kopciowa granicę z Litwą. Tam mieszkali w różnych miejscowościach w majątkach polskich rodzin. Po okupacji Litwy przez Armie Czerwoną i aneksji przez ZSRR, rodzina Jaruzelskich postanowiła wrócić na tereny okupacji niemieckiej. Ostatecznie matka, obawiając się, że przy przekroczeniu granicy może dojść do rozdzielenia rodziny, zdecydowała o pozostaniu na Litwie. 14 czerwca 1941 rodzina została deportowana na Syberię. Wojciech zamieszkał wraz z matką i siostrą w osadzie leśnej Turoczaku, gdzie w Górach Ałtajskich (ok. 300 km od Bijska) pracował w tajdze przy wyrębie lasów.

Zmyślone : Nabawił się tam choroby oczu, ślepoty śnieżnej, która trwale uszkodziła mu wzrok. Ciemne okulary ochronne stały się jego znakiem rozpoznawczym. Był także urzędnikiem w Rajpotriebsojuzie (Rejonowy Związek Spożywców). Ojciec został zesłany do łagrów w Kraju Krasnojarskim. Po podpisaniu umowy Sikorski-Majski, jesienią 1941 Władysław został zwolniony z łagru i udał się do Bijska, gdzie znajdowała się polska delegatura. Według siostry Wojciecha, ojciec zapisał go na ochotnika do formującego się wojska Andersa, lecz Wojciech z rodziną dopiero w styczniu 1942 przybył do Bijska.

W międzyczasie w październiku 1941 Wojciech został wezwany przez miejscowe NKWD i poinformowany, że dostał pracę na stanowisku pomocnika magazyniera przy jedynym sklepie w osadzie, oraz większe mieszkanie i większy przydział chleba. W styczniu 1942 podjął decyzję o opuszczeniu Turaczaka wraz z matką i siostrą, bez wiedzy miejscowego NKWD i udaniu się do Bijska celem dołączenia do ojca. Po przybyciu z matką i siostrą w styczniu 1942 do Bijska, spotkał się z – wówczas już ciężko chorym – ojcem. Jaruzelscy zamieszkali przy ulicy Gorkiego 51. Wojciech podjął pracę przy wyrębie lasu, a potem jako tragarz w piekarni. Aresztowany na 3 tygodnie przez NKWD za odmowę przyjęcia radzieckiego tymczasowego zaświadczenia tożsamości. Ojciec Wojciecha Jaruzelskiego dostał posadę wozaka w miejscowym przedsiębiorstwie rybnym.

Władysław Jaruzelski zmarł 4 czerwca 1942 w Bijsku i został pochowany na miejscowym cmentarzu. 19-letni Wojciech stał się jedynym opiekunem rodziny.

Kariera wojskowa

II wojna światowa

Może TU : gdzie po drodze był zamordowany i podmieniony

W maju 1943 został wezwany przez radziecką Wojskową Komendę Uzupelnień w Bijsku. Dostrzeżono w nim kandydata na oficera i nakazano czekać. Ponownie został wezwany 19 lipca tegoż roku. Dostał skierowanie do Szkoły Oficerskiej 1 Korpusu Sił Zbrojnych w Riazaniu. Nie był to zaciąg ochotniczy, lecz radziecki pobór do wojska.

Udało mu się wtopić w tłum kandydatów i **dzięki temu ukrył swoje szlacheckie pochodzenie**[\[potrzebny przypis\]](#).

Taki patriota Polak i katolik ?? Rodzina była głęboko religijna i patriotyczna.

Został skierowany do I Batalionu Piechoty, dowodzonego przez kapitana Kostriuko. Przydzielony do karabinów maszynowych (CKM typu Maxim). Nie przejawiał większego zainteresowania przedmiotami wojskowymi. Uzyskiwał przeciętne wyniki. Przysięga wojskowa miała miejsce w dniu 11 listopada, odbierał ją gen. bryg. Zygmunt Berling w obecności m.in. Wandy Wasilewskiej i Gieorgija Żukowa. Promocja miała miejsce 16 grudnia 1943. Promował gen. Berling. Jaruzelski na 296 promowanych zajął miejsce około 100. Według generała Zygmunta Huszczy prymusi (m.in. Florian Siwicki) byli mianowani na stopień podporucznika, a większość została, w tym Jaruzelski, mianowana na stopień chorążego. Po uzyskaniu promocji został skierowany na stanowisko dowódcy plutonu piechoty w składzie 8 Kompanii, III Batalionu, 5 Pułku, 2 Dywizji Piechoty im. Henryka Dąbrowskiego. Od 1943 do 1944 był dowódcą plutonu strzelców, w maju 1944 został przeniesiony do zwiadu, gdzie został dowódcą plutonu zwiadu konnego (dwunastoosobowa drużyna).

Wraz z pułkiem przeszedł szlak bojowy 1 Armii Wojska Polskiego. Udział w walkach rozpoczął w końcu lipca 1944, kilkanaście kilometrów od rodzinnego Kurowa, przy forsowaniu Wisły. Potem brał udział w walkach na przyczółku magnuszewskim i akcjach pomocy powstańczej Warszawie (w październiku 1944 został lekko ranny). 11 listopada 1944 został awansowany do stopnia podporucznika (Rozkaz Naczelnego Dowództwa WP nr 59) w korpusie kawalerii. We wniosku awansowym napisano: „(...) jeden ze zdolniejszych i śmielszych oficerów. (...) w okresie bojów wykazał żelazną dyscyplinę, wykonując szybko i dokładnie wydawane mu rozkazy. (...) Zachowanie wzorowe.

Cieszy się autorytetem swych zwierzchników i podwładnych.”

Do Warszawy oddział zwiadu na czele z Jaruzelskim wkraczał od strony Bielan, gdzie znajdowało się przedwojenne gimnazjum Jaruzelskiego. 19 stycznia 1945 wziął udział w defiladzie w gruzach zniszczonej Warszawy[. Po zdobyciu Warszawy, 2 Dywizja Piechoty otrzymała nazwę Warszawską, a Jaruzelski otrzymał Srebrny Medal „Zasłużonym na Polu Chwały” (w uzasadnieniu wniosku o nadanie stwierdzono: „(...) doskonale wyszkolony i zdyscyplinowany, a także odważny zwiadowca. Niejednokrotnie kontrolując i kierując (...) 3.

akcjami zwiadowczymi batalionów wykazywał zimną krew i odwagę, osobiście wysuwając się w najbardziej niebezpieczne punkty obserwacyjne, dając przykład żołnierzom”).

Od końca stycznia 1945 dowodził całością zwiadu pułku.

W lutym 1945 wraz z pułkiem walczył o przełamanie Wału Pomorskiego. Był kilkakrotnie wymieniany w rozkazach dowódcy dywizji jako zasłużony w walkach. Za likwidację granatami stanowiska niemieckiego ckm podczas akcji wywiadowczej w okolicach Borujaska, został ponownie odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużonym na Polu Chwały”. Po raz trzeci został odznaczony tym medalem za marcowe walki pod Dziwnówkiem nad Morzem Bałtyckim. 15 marca brał udział w uroczystości zaślubin z morzem mających symbolizować przyłączenie tych terenów do państwa polskiego.

W połowie kwietnia 5 pp uczestniczył w forsowaniu Odry (14 kwietnia żołnierze pułku wbiły słupy graniczne na Odrze). 22 kwietnia pułk dotarł do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen[. 24 kwietnia 1945 Jaruzelski został mianowany rozkazem ND WP nr 217 na stopień porucznika w korpusie oficerów piechoty. We wniosku awansowym napisano: „(...) odważny i zdecydowany. Dzięki jego organizacji niejednokrotnie zwiady dawały pozytywne wyniki. Dobrze wyszkolony, inteligentny. Prezentuje się dobrze. W plutonach zwiadowczych, nad którymi utrzymuje kontrolę, panuje wysoka dyscyplina, której on osobiście też bacznie przestrzega”. 3 maja wraz z pułkiem dociera nad Łabę. Za walki na terenie Niemiec Jaruzelski został odznaczony Krzyżem Walecznych oraz Orderem Krzyża Grunwaldu III klasy (nadano 2 września 1945 za to, że „na czele grup zwiadowczych osobiście udawał się na wypad, w nocnych zwiadach sam kierował akcjami (...) W walkach pod Alt-Reetz i Wustrow pierwszy wpadł do okopów wroga i jeszcze przed nadejściem głównych sił zajął mocny i silnie broniony plac Darm [sic!]. Stale i wszędzie podczas bojów na swym stanowisku, nie zwracał uwagi na zmęczenie, gdy cały pułk odpoczywał, on szukał dalszych dróg, rozpoznawał teren.”).

Kapitulacja III Rzeszy zastała Jaruzelskiego wraz z 5 pp na północny wschód od miasta Nauen. Pułkowi nadano miano „Kołobrzeskiego” w uznaniu zasług w walkach na Pomorzu Zachodnim. W czerwcu Jaruzelski przebywał w zdobytym Berlinie. W drugiej połowie czerwca jego pułk został rozmieszczony w stolicy Łużyc – Chociebużu. 1 lipca przekroczył Nysę Łużycką, wracając do Polski.

Po przybyciu do Polski w związku z groźbą polsko-czechosłowackiego zatargu zbrojnego o granicę pułk, w którym służył Jaruzelski, otrzymał w dniu 5 lipca 1945 rozkaz bronienia 107-kilometrowego odcinka granicy polsko-czechosłowackiej od Raciborza do Raclawic Śląskich. Pułk stacjonował w Głubczycach. 3 sierpnia Wojciech Jaruzelski został komendantem wojskowym miasta. W dniu 9 września pułk po przekazaniu terenu nowo sformowanej 13 Dywizji Piechoty został skierowany do Częstochowy. W nowym miejscu 5 pp miał przede wszystkim prowadzić szkolenie bojowe. Jaruzelski miał odpowiadać za utrzymanie gotowości bojowej wyznaczonych pododdziałów alarmowych oraz organizację stałych patroli na szczeblu garnizonu.

Na przełomie października i listopada 1945 zapadła decyzja o wysłaniu 5 pp, w którym służył Jaruzelski, na teren powiatu hrubieszowskiego, by tam walczyć z Ukraińską Armią Powstańczą. Pułk dotarł na miejsce w dniu 14 listopada.

W dniu 22 stycznia 1946 Jaruzelski został skierowany do Wyższej Szkoły Oficerskiej w Rembertowie, jednakże szef pułku zwrócił się o pozostawienie Jaruzelskiego na dotychczasowym stanowisku jako niezbędnego dla funkcjonowania pułku. Do zadań Jaruzelskiego należało przygotowywanie opracowań dotyczących działań UPA (przesłuchiwał jeńców ukraińskich) i podziemia antykomunistycznego oraz raportów o działaniach pułku przeciwko nim. Oddziały zwiadowcze pod dowództwem Jaruzelskiego brały również udział w akcji wysiedlania ludności ukraińskiej zamieszkującej powiat hrubieszowski na teren Ukrainy radzieckiej. 16 kwietnia 1946 Jaruzelski został wyznaczony na stanowisko przewodniczącego Wewnętrznej Komisji Kontroli w 5 pp. W dniu 2 maja tego samego roku został zatwierdzony na stanowisku II pomocnika szefa sztabu 5 pp ds. zwiadu.

Został drugim zastępcą szefa sztabu pułku. 28 maja 1946 na czele grupy zwiadowczej 5 pp udał się do Hrubieszowa, gdzie poprzedniej nocy połączone siły Wolności i Niezawisłości oraz UPA zdobyły budynki starostwa oraz Urzędu Bezpieczeństwa i Polskiej Partii Robotniczej, a także rozstrzeliwały działaczy PPR. Za walki z „ukraińskimi bandami” Jaruzelski otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi (został odznaczony podczas uroczystości państwowych 22 lipca 1946). W okresie czerwca 1946 oddziały podległe Jaruzelskiemu miały za zadanie ochraniać obwodowe komisje wyborcze powołane do celu przeprowadzenia referendum ludowego. 14 czerwca 1946 wyszedł z pułku wniosek o awans dla Jaruzelskiego na stopień kapitana (awansowany 22 lipca 1946).

10 lipca 1946 5 pp został skierowany do Piotrkowa Trybunalskiego. W lipcu 1946 został mianowany wojskowym komendantem miasta Piotrków Trybunalski. We wrześniu na odprawie oficerów pułku został wybrany na przewodniczącego Sądu Honorowego dla młodszych oficerów pułku. W swoich sprawozdaniach opisywał walki jednostek pułku z *bandami WiN*, akcje represyjne i przeciwdziałające wpływom *reakcyjnego PSL* wśród ludności. W styczniu 1947 kpt. Jaruzelski został zastępcą przewodniczącego komisji wyborczej w wyborach sejmowych.

Według dokumentów znajdujących się w archiwach Instytutu Pamięci Narodowej współpracował w latach 1946–1954 jako agent informator z Informacją Wojskową pod pseudonimem „Wolski”. Odmienną interpretację wydarzeń przedstawia Wojciech Jaruzelski: (...) *nie byłem w informacji wojskowej (...) natomiast ja zostałem posądzony o to, że byłem tajnym współpracownikiem, którego pozyskano do tej współpracy 23 marca '46 r. Byłem wtedy chyba jeszcze kapitanem, czy porucznikiem nawet, było to w Hrubieszowie w czasie walk z podziemiem ukraińskim, krwawych walk. Ja byłem szefem zwiadu pułku i współpracowałem rzeczywiście i to było absolutnie zrozumiałe i konieczne z szefem kontrwywiadu pułku. I nie wiem skąd przeniesiono potem dalej tę formułę, bez żadnych podstaw...*

W 1947 Jaruzelski (w skierowaniu wpisano *Jaruzelski*) został wysłany w celu uzupełnienia edukacji wojskowej na kurs szefów sztabu dużych jednostek do Centrum Wyszkożenia Piechoty w Rembertowie, które ukończył z wynikiem bardzo dobrym. 30 listopada 1947 został skierowany do cyklu taktyki piechoty i służby sztabów na etat wykładowcy taktyki w Centrum Wyszkożenia Taktyki. Od 1 maja 1948 był wykładowcą taktyki i służby sztabów. Otrzymał etat podpułkownika. Szybko dał się poznać jako dobry wykładowca. W grudniu 1947 został wyróżniony premią 3000 zł za dobre przygotowanie i „zabezpieczenie materiałowe” ćwiczeń na kursach dowódców dywizji i pułków.

Wybierany do licznych komisji w uczelni. Trafił np. do składu zarządu klubu oficerskiego, wybrany na kierownika działu pomocy społecznej. Powierzono mu opiekę nad zebraniem młodszych oficerów, które miało dokonać wyboru sądu polubownego.

Do Polskiej Partii Robotniczej wstąpił w czerwcu 1947.

Od 15 grudnia 1948 członek Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W latach 1950–1952 brał udział w zajęciach dwuletniego Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu, które ukończył z oceną bardzo dobrą. Od 1 czerwca 1960 do lutego 1965 był szefem Głównego Zarządu Politycznego WP. Stanowisko to zaproponował gen. Jaruzelskiemu marsz. Marian Spychalski, odmawiając wyrażonej listownie przez gen. Jaruzelskiego prośbie o niepowoływanie go na to stanowisko (... jestem szczerze zmartwiony ewentualnością odejścia z pionu liniowego w którym służę z wielkim zamiłowaniem od 17-stu lat. Nawet traktując takie odejście jako czasowe, muszę liczyć się z faktem, iż wyłączy mnie ono z właściwego rytmu problematyki bojowej, stwarzając tym samym poważne luki i zaległości). Na nowym stanowisku został bezpośrednio podporządkowany sekretarzowi Komitetu Centralnego PZPR Ryszardowi Strzeleckiemu. Z racji pełnionej funkcji zasiadał w Zespole MON i Radzie Wojskowej MON. W wyborach z 1961 został z klucza partyjnego mianowany na posła z ziemi szczecińskiej, gdyż wcześniej dowodził dywizją w Szczecinie.

Od 15 czerwca 1964 do 19 lipca 1989 był członkiem KC PZPR. Od grudnia 1970 do grudnia 1971 był zastępcą członka, a od 11 grudnia 1971 do 19 lipca 1989 członkiem Biura Politycznego KC PZPR. Na IV Plenum KC PZPR 18 października 1981 został wybrany na I sekretarza KC PZPR (pełnił tę funkcję do 29 lipca 1989).

Cała duża biografia jest w Wikipedii.

Tablice genealogiczne rodu Jaruzelskich herbu Ślepowron.

4. Wojciech Jaruzelski
(?–1903)

5. Helena Filipkowska
(1840–?)

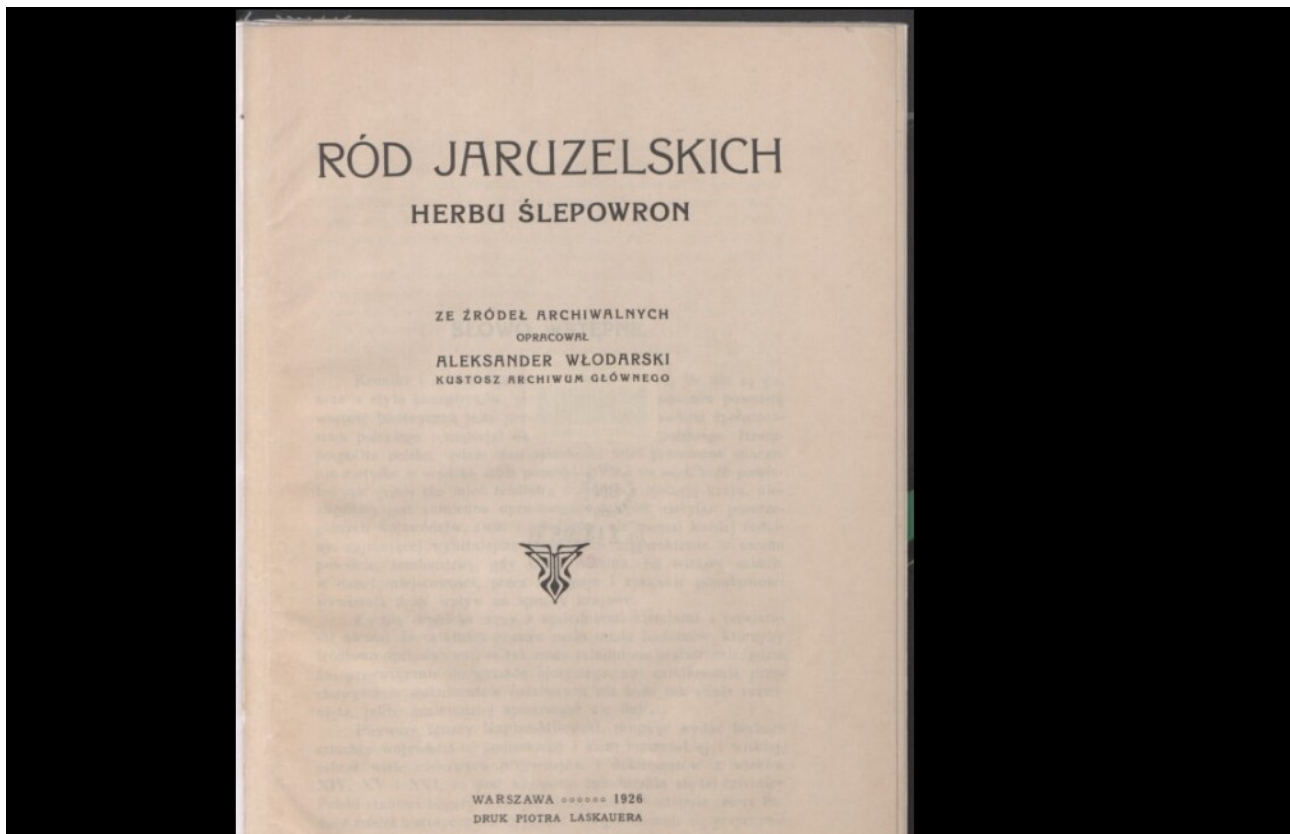
6. Hipolit Zaremba
(c. 1860–?)

7. Zofia Wróbel
(1870–1955)

2. Władysław Mieczysław Jaruzelski
(1888–1942)

3. Wanda Zaremba
(1901–1966)

**1. Wojciech Jaruzelski
(1923–2014)**

Ród na pewno podrobiony

Włodarski, Aleksander (1859-1939) Ród Jaruzelskich herbu Ślepowron

1. adres wydawniczy

:

1. Warszawa : [s.n.], 1926 (Warszawa : P. Laskauer)

1. data powstania dokumentu

:

1. 1926

1. miejsce wydania

:

1. Warszawa

1. opis fizyczny

:

1. [4], 28 s., [5] k. tabl. ; 27 cm

1. forma i typ

:

1. Książki

1. język

:

• polski

1. sygnatura

:

• 818.097 A

1. prawa do utworu

:

Domena Publiczna. Wolno zwielokrotnić, zmieniać i rozpowszechnić oraz wykonywać utwór, nawet w celach komercyjnych, bez konieczności pytania o zgodę. Wykorzystując utwór należy pamiętać o poszanowaniu autorskich praw osobistych Twórcy.

1. źródło

:

- Biblioteka Narodowa

Ruś Stara

Niedaleko za Sokołami, na trasie Białystok – Wysokie Mazowieckie leży Ruś Stara. Wioska to niewielka, licząca ze trzydzieści zagród, ale dzieje jej są długie, istnieje już kilka stuleci. Założona została w połowie XV wieku przez braci Sokołów, od których wywodzą się Sokołowscy herbu Gozdawa. Nosila wówczas złożoną nazwę Sokoły-Ruś Stara i należała do rodziny Sokołowskich przez około 100 lat. Późniejsi właściciele Sokół-Rusi Starej giną w pomroce dziejów. Wyłonili się z niej dopiero w XVIII wieku. Byli to Jaruzelscy herbu Ślepowron – rodzina dość znacząca w owych czasach na Podlasiu. W starych dokumentach można znaleźć, iż Waław Jaruzelski był w latach 80. i 90. XVII wieku stolnikiem i chorążym bielskim, jego syn Stefan – podstolim podlaskim, Władysław – chorążym bielskim w początkach XVIII stulecia, a jego potomek Franciszek – łowczym i podczaszym bielskim. Nie od razu występują oni jako właściciele Sokół-Rusi Starej. Ich gniazdem rodowym była wieś Jaruzele położona w ziemi drohickiej. Prawdopodobnie dopiero Wojciech Jaruzelski, wojski podlaski, stolnik i chorąży bielski nabył Sokoły-Ruś Starą. On bowiem stał się w drugiej połowie XVIII stulecia twórcą znaczących rodowych dóbr, obejmujących duży obszar i kilka wiosek, między innymi sąsiadujące z Rusią Starą Mazury i Brok. Na przełomie XVIII i XIX wieku dobra te uległy znacznej redukcji i ograniczały się już tylko do Rusi Starej. Ich właścicielem był wówczas syn Wojciecha – Benedykt, a później wnuk – Antoni Józef. Następny Wojciech Jaruzelski, prawnuk wojskiego podlaskiego, był właścicielem Rusi Starej w latach osiemdziesiątych XIX stulecia, kiedy wieś liczyła zaledwie 4 domy z 10 mieszkańcami, a do majątku należało 151 mórg ziemi.

Wojciech i Helena Jaruzelscy, po których pozostał w Rusi Starej przydrożny krzyż z ich inicjałami i datą postawienia (1896), posiadali siedmioro dzieci. Córki powychodziły za mąż i rozjechały się po świecie. Syn Antoni administrował majątkiem Jelińskich w Mazurach, a kiedy sowieci najechali Polskę, został wywieziony na Syberię i nigdy już do Polski nie wrócił. Waław wykształcił się na prawnika, wyjechał do Warszawy i został sędzią Sądu Najwyższego. Mieczysław ożenił się z córką właściciela majątku w Trzecinach i tam zamieszkał. Na skutek nieporozumień z teściami przeniósł się do Kurowa w województwie lubelskim, a później wrócił do Rusi Starej razem z żoną i synem Wojciechem. **Nim Wojciech stał się generałem Ludowego Wojska Polskiego, został razem z rodzicami i młodszą siostrą wywieziony przez sowieców na Syberię. Rodzice tam zginęli, Wojciech zaś wrócił do Polski w oficerskich szlifach, by przez wiele lat być wiernym sojusznikiem sprawców śmierci matki i ojca.**

Stefan został na ojcowiznie, ale podobnie jak Wacław, skończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim i pełnił urząd sędziego ziemskiego w Sokołach i Tykocinie. To on wznosił istniejący do dzisiaj dwór w Rusi Starej. Postawił go w latach 1930-1931 w miejscu poprzedniego, który spłonął w końcu lat dwudziestych. Parterowy budynek zbudowano z drewna i pokryto dwuspadowym dachem, a potem oszalowano.

Do dworu należało 252 hektarów ziemi i sędzia ziemski był jednocześnie ziemianinem-rolnikiem. Sam prowadził gospodarstwo i nie zapisał go w spadku nikomu. Chociaż wyróżniał się urodą, wykształceniem i majątkością, nie znalazł życiowej partnerki. Wprawdzie dość często odwiedzał pannę Stefanię Karpowiczównę, panią na Krzyżewie, ale do mariażu z nią nie doszło i oboje dotrwali do końca życia w stanie wolnym. Żyją jeszcze mieszkańcy Rusi, którzy pamiętają dobrze dziedzica Stefana. Wspominają go różnie: jedni mają mu za złe, iż nie pozwalał w swoim lesie zbierać grzybów, drudzy chwala go za to, że nie poszedł po wojnie na żadne układy z władzą ludową i nie szukał wsparcia u bratanka – reżimowego generała. Musiał być jednak szanowany nawet przez własnych fernali, skoro oni właśnie uratowali go z rąk sowietów. Kiedy we wrześniu 1939 roku sowieccy żołnierze zjawili się w Rusi Starej, Stefan Jaruzelski leżał ze złamaną nogą pod opieką swojej służby folwarcznej. Rosyjski oficer rozpoznał w nim „wroga ludu” i wydał rozkaz natychmiastowego aresztowania. Fornale przekonali go jednak, iż w takim stanie dziedzic im nigdzie nie ucieknie i można go spokojnie w ich czworaku zostawić. W nocy zaś wywieźli furą swojego „ciemężyciela” do Jabłoni Rykacz. Tam ukrywał się w domu Teofila Szymborskiego, zaściankowego szlachcica, dopóki nie zrosła mu się złamana noga, a potem przedostał się przez zieloną granicę do Generalnej Guberni i w Warszawie, u swoich kuzynów spędził lata okupacji.

W czasie wojny majątek w Rusi Starej zbytnio nie ucierpiał i jego gospodarz wrócił doń zaraz po zakończeniu działań wojennych. Dwór wprawdzie został rozgrabiony przez sowietów, ale budynki gospodarcze stały całe, zachowało się też trochę narzędzi rolniczych. Cóż z tego, skoro zaczęła się właśnie reforma rolna. 150 hektarów – tyle bowiem ziemi liczył majątek Jaruzelskiego w 1945 roku – rozparcelowano, a dziedzicowi kazano wynosić się poza granice gminy. Pojechał więc znowu do Jabłoni Rykacz i znowu zamieszkał w domu Teofila Szymborskiego. Tam też zmarł 1 czerwca 1963 roku i został pochowany na cmentarzu w Jabłoni Kościelnej, w grobowcu Aleksandry Jelińskiej, pani na Mazurach, chyba dlatego, że przed wojną łączyła go z Jelińskimi zażyła przyjaźń.

W dworze natomiast bezpośrednio po wojnie panoszyli się sowieci, potem zajęła go szkoła podstawowa, jeszcze później – dom opieki społecznej, który z kolei ustąpił miejsca Gromadzkiej Radzie Narodowej. Zabudowania gospodarcze zajęła Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Sokołach i przeznaczyła je na skład towarów. Zburzyła zresztą wszystkie budynki drewniane, pozostawiając tylko murowany spichlerz, i zbudowała w ich miejsce nowe magazyny. W bezpośrednim sąsiedztwie dworu postawiono jeszcze później strażacką remizę, sklep spożywczy, pocztę. Park został zdewastowany, a większość starych drzew wycięta. W 1977 roku zrujnowany budynek dworski i część parku kupił od Państwowego Funduszu Ziemi lekarz weterynarii – Józef Targoński i stopniowo przywracał mu przedwojenny wygląd. Po jego śmierci dwór odziedziczył syn i utrzymuje go w stanie pozostawionym przez ojca.

<http://dworypogranicza.pl/index.php/dwory/162-rus-stara>

Wacław Jaruzelski herbu Ślepowron (ur.ok. 1660; zm. 1706) – polski szlachcic, towarzysz chorągwi husarskiej, porucznik, stolnik nowogrodzki, stolnik bielski, chorąży bielski, poseł. Urodził się ok.1660 w polskiej rodzinie szlacheckiej Jaruzelskich herbu Ślepowron osiadłej w ziemi drohickiej na Podlasiu. Był jednym z trzech synów Tomasza i Anny z Postupalskich.

W 1683 zaciągnął się jako towarzysz do chorągwi husarskiej starosty brańskiego Stefana Branickiego.

Z tą formacją wziął udział w wojnie z Turcją, walczył w bitwach pod Wiedniem i Parkanami. W 1690 został mianowany porucznikiem macierzystej chorągwi i jej deputatem.

W latach 1702-1705 był dowódcą chorągwi husarskiej koronnej wojewody podlaskiego Stefana Branickiego, w randze pułkownika. Był stolnikiem nowogrodzkim (1681-1687), stolnikiem bielskim (1687-1691) a w latach 1691-1705 chorążym bielskim.

Na Podlasiu znano go i ceniono nie tylko jako żołnierza ale i polityka, działacza sejmików szlacheckich. W latach 1688-1689, 1701-1702, 1703, 1704, 1705 wybierano go posłem z województwa podlaskiego na sejm koronny. W 1691 był posłem sejmowym wojska koronnego. W 1694 wybrano go deputatem Trybunału Koronnego. Pełnił także funkcję komisarza sejmowego (1703). Należał do grona stronników króla Jana III Sobieskiego i Augusta II. Z czasem stał się oponentem rządów saskich.

12 lipca 1704 roku podczas sejmiku elekcyjnego, który odbywał się przy niewielkim udziale szlachty, w obozie otoczonym przez wojska szwedzkie Arvida Horna, Jaruzelski jako poseł podlaski apelował, wykrzykując prorocze słowa:

nie zostawiamy potomności przykładu wyboru króla wśród obcej siły zbrojnej według woli obcego mocarstwa !!.

Mimo protestów królem obwołano, pod dyktando szwedzkie, wojewodę poznańskiego Stanisława Leszczyńskiego. Jaruzelski posiadał majątki ziemskie: rodowe Jaruzele-Zuzółki i Zawady oraz zakupione dobra Leniewo. Był też tenutariuszem królewskich wsi Kamień i Wólka z folwarkiem Wieżanka. Żonaty z Anastazją z Kurzenieckich. Z tego związku dzieci:

- Teofila – żona Baltazara Wilgi pułkownika wojsk koronnych.
- Michał – kapitan piechoty wojsk koronnych.
- Józef – podczaszy dobrzyński
- Kazimierz
- Franciszek – towarzysz chorągwi husarskiej, chorąży, podczaszy bielski.

Zmarł przed 13 lutego 1706.

Jan Siedlecki, *Wacław Jaruzelski (ok.1660-1706) chorąży Ziemi Bielskiej* [w] *Białostoczczyzna* 1/21, Białostockie Towarzystwo Naukowe 1991, str.9

Przodkowie: drzewo "16" — drzewo "32" — drzewo "64"

pradziadkowie	Antoni Józef Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron 1792	Edmund Kraiński z Krainki h. Jelita, <i>bohater PSB</i> 1804-1887	Kajetan Krzysztofowicz 1808-1875	?
	&	&	&	&
	Felicja Franciszka Skiwska 1800	Katarzyna Roźniecka 1810-1899	Emilia Romaszkan-Kirkorowicz 1822	?
	8 9	10 11	12 13	14 15
dziadkowie	Józef Benedykt Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron 1845-1915	Baltazara Kraińska z Krainki h. Jelita 1840-1880	Mikołaj Krzysztofowicz, <i>bohater PSB</i> 1846-1935	Ewelina Siemianowska 1850-1916
	4	5	6	7
	Józef Wincenty Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron 1871-1939		Izabela Emilia Krzysztofowicz 1878-1943	
rodzice	2	3		

Marcin Stanisław Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron, 1909-1992

[https://wielcy.pl/wgm/i.php?](https://wielcy.pl/wgm/i.php?kolig=811388&koligtroi=sw.10492&qt=Wojciech+Jaruzelski&et=S)

[kolig=811388&koligtroi=sw.10492&qt=Wojciech+Jaruzelski&et=S](https://wielcy.pl/wgm/i.php?kolig=811388&koligtroi=sw.10492&qt=Wojciech+Jaruzelski&et=S)

Wojciech Jaruzelski h. Ślepowron (ID: sw.283055), ~1710–1774 (*r.: Franciszek i Eleonora N.*) × *Estera Mościcka, Zofia N.*

- Wojciech Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron (ID: 8.503.59), ~1740– (*r.: Franciszek i Marianna Niwińska*)
- Wojciech Jaruzelski h. Ślepowron (ID: le.1322.1.2), ~1750– × *Anna Szejn*
- Wojciech Jaruzelski (ID: sw.705729), ~1760– × *Anna Szejn*
- Wojciech Hilary Hieronim Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron (ID: 8.503.66), *okręg tykociński Tow. Rolniczego 1837–1903* (*r.: Antoni i Felicja Skiwska*) × *Helena Filipkowska*
- Wojciech Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron (ID: sw.250033), 1929–2012 (*r.: Zbigniew i Helena Konecka*) × *Romana Kraczkowska*

Może pasować

- Władysław Wojciech Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron (ID: sw.10517), 1906–1991 (r.: *Wacław i Wanda Truskolaska*) × *Helena Ślaska*

Brzmi podobnie

- Wojciech Jeruzalski (ID: sw.244756), 1766–1831 (r.: *Wincenty i Katarzyna Zemła*) × *Helena Kobylińska, Helena Czarnocka*
- **Wojciech Witold Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron (ID: sw.10524), premier rządu Babiucha-Pińkowskiego-Jaruzelskiego 1923–2014 (r.: Władysław i Wanda Zaremba) × Barbara Halina Ryfa**

Rodzice

wpis	ojciec	matka	podstawa
ipn.7907	ipn.7907o (sw.10522)	ipn.7907m (sw.10523)	Katalog kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL, http://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/47951
sw.10524	sw.10522 (sw.10522)	sw.10523 (sw.10523)	A. Włodarski, <i>Ród Jaruzelskich h. Ślepowron</i> , Warszawa 1926

Daty i miejsca

wpis	dzień	mc	rok	tekst	miejsce	źródło	uwagi	podstawa
Urodzenie								
sw.10524			1923		Kurów			A. Włodarski, <i>Ród Jaruzelskich h. Ślepowron</i> , Warszawa 1926
ipn.7907	6	jul	1923		Kurów			Katalog kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL, http://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/47951
sw.65356	6	jul	1923		Kurów			<i>Who is who w Polsce</i> , Zug 2008
wikidata.Q55834	6	jul	1923			https://www.wikidata.org/wiki/Q55834		Wikidane (Wikidata.org)
plwiki.12975	6	jul	1923		Kurów	Wikipedia: Wojciech Jaruzelski https://pl.wikipedia.org/wiki/Wojciech_Jaruzelski		Wikipedia (polska wersja językowa)
Chrzest								
Brak wpisów								

Antoni Józef Jaruzelski z Jaruzel
h. Ślepowron 1792
&1830 Felicja Franciszka
Skiwska 1800

Józef Benedykt Jaruzelski z
Jaruzel h. Ślepowron 1845-
1915
&1870 Baltazara Kraińska z
Krainki h. Jelita 1840-1880

Józef Wincenty Jaruzelski z
Jaruzel h. Ślepowron 1871-
1939
&1899 Izabela Emilia
Krzysztofowicz 1878-1943

Marcin Stanisław Jaruzelski z
Jaruzel h. Ślepowron 1909-
1992

Wojciech Hilary Hieronim Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron,
okręg tykociński Tow. Rolniczego 1837-1903
&1873 Helena Filipkowska, *ma nekrolog w Kur. Warsz. 1851-
1915*

Władysław Mieczysław Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron 1888-
1942
&1920 Wanda Zaremba 1901-1966

**Wojciech Witold Jaruzelski z Jaruzel h. Ślepowron, premier
rządu Babiucha-Pińkowskiego-Jaruzelskiego 1923-2014**

członek rządu Babiucha-Pińkowskiego-Jaruzelskiego

Wykaz tego rządu :

<https://wielcy.pl/wgm/minakowski?m=TT;sm=S;t=cz%B3onek;p=rz%B1du+Babiucha-Pi%F1kowskiego-Jaruzelskiego>

M.J. Minakowski: Wielka Genealogia Minakowskiego

Edward Mikołaj Babiuch (ur. 28 grudnia 1927 w Grabocinie – ob. część Dąbrowy Górniczej) – polski polityk i ekonomista, poseł na Sejm PRL V, VI, VII i VIII kadencji, członek Biura Politycznego KC PZPR (1970–1980). W 1980 **prezes Rady Ministrów**, w latach 1972–1980 **członek Rady Państwa** (od 1976 zastępca jej przewodniczącego).

Józef Pińkowski (ur. 17 kwietnia 1929 w Siedlcach, zm. 8 listopada 2000 w Warszawie) – polski ekonomista i polityk komunistyczny, **prezes Rady Ministrów** od 5 września 1980 do 11 lutego 1981 (od 24 sierpnia do 5 września p.o. jako wiceprezes Rady Ministrów), poseł na Sejm PRL V, VI, VII i VIII kadencji, **członek Biura Politycznego KC PZPR**.

WJ w polskim przedwojennym mundurze oficera.   Mundur LWP.
Na pewno są jakieś archiwa . Zawsze dobierano podobnych agentów lub ich
przerabiano.

Na tym zdjęciu gen. Jaruzelski ma lekko hakowaty nos , taki podwinięty w dół!

AKTA PERSONALNE

Nazwisko
JARUZELSKI

Imię i imię ojca
Wojciech s. Władysława

Rocznik
1923

MINISTERSTWA SPRAW WNETRZNYCH
JAKOŚĆ

TECZKA PERSONALNA
TAJNEGO WSPÓŁPRACOWNIKA

Pseudonim *Bełka*

Nr archiwisty	
Kategoria akt	

Zaczęto dn. *29.10.70* r. *1970*
Zakończono dn. *9.06.* r. *1976*

EO-10 69

Włocławek 1963

Zamieszczone dnia 30 czerwca 2020

yg23.pbox.pl/pl/a/17108/ipn-odtajnia-dokumenty-z-domu-gen--jaruzelskiego.html

Naczelnik Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie przekazał prezesowi IPN materiały zabezpieczone 29 lutego br. w domu wdowy po Wojciechu Jaruzelskim. Dokumenty będą udostępniane od 28 czerwca.

Na przekazane materiały składają się:

Fragmety usuniętych z Archiwum MON wojskowych akt personalnych Wojciecha Jaruzelskiego sporządzone odręcznie w dwóch wersjach,

Kopie stenogramów spotkań w Magdalence z lat 1988-1989,
Pisma i meldunki kierowane do Wojciecha Jaruzelskiego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Zarząd II Sztabu Generalnego i Wojskową Służbę Wewnętrzną
Korespondencja z Urzędu do Spraw Wyznań Szyfrogramy z Ministerstwa Spraw Zagranicznych,

Dokumenty proweniencji partyjnej kierowane do Wojciecha Jaruzelskiego, w tym dotyczące stosunków między PZPR a KPZR,

Notatki służbowe MSW dotyczące niszczenia "tajnej makulatury" w 1990 r.,

Materiały Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej PZPR dotyczące afery "Żelazo".

Przeszukanie domu gen. Jaruzelskiego

Przypomnijmy, że w aktach, które zabezpieczono pod koniec lutego w domu generała Wojciecha Jaruzelskiego są m.in. dokumenty, które zniknęły z jego teczki personalnej oficera Ludowego Wojska Polskiego.

Od koniec lutego prokuratorzy z Instytutu Pamięci Narodowej wkroczyli w asyście policji do warszawskiego domu zmarłego przed dwoma laty gen. Wojciecha Jaruzelskiego. Śledczy szukali prawdopodobnie prywatnego archiwum Jaruzelskiego. Według niektórych mediów pion śledczy IPN szukał dokumentów dot. tajnego informatora Informacji Wojska Polskiego kryptonim "Wolski", którym miał być w czasach stalinowski Wojciech Jaruzelski. IPN zabezpieczył wówczas 17 pakietów dokumentów.

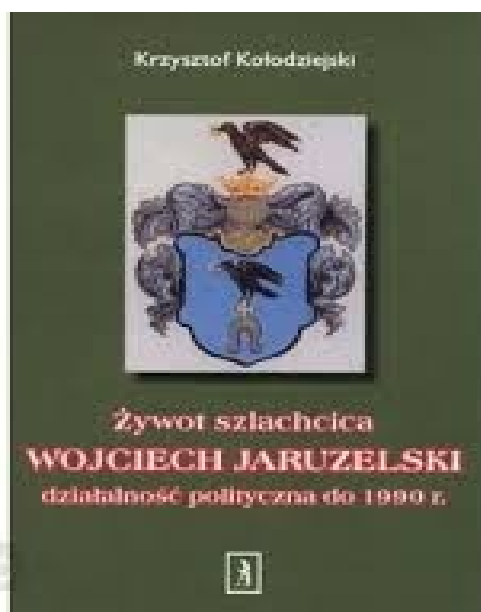
Co ukrył Jaruzelski?

Pod koniec lutego "Wprost" poinformował, że szafa gen. Jaruzelskiego może skrywać sensacyjne materiały, ponieważ mógł on wynieść z archiwów część akt dotyczących jego osoby. Historyk dr Piotr Gontarczyk, badając teczkę Jaruzelskiego, odkrył, że dokumenty były fałszowane, a ich część zniszczono w kwietniu 1990 r., gdy Jaruzelski był już prezydentem. Jego zdaniem podmieniono bardzo ważny zeszyt ewidencyjny oficera, dzięki czemu można było pominąć pewne elementy, a inne dopisać.

Źródło: Telewizja Republika 16 czerwca 2016

Foto: T.Gutry

regulamin konkursu dostępny na stronach
www.nzs1980.com.pl oraz na www.kuratorium.katowice.pl

TEMAT
**WOJCIECH
JARUZELSKI
PATRIOTA
CZY ZDRAJCA**

Stowarzyszenie NIS 1980
o g i a s z a
konkurs dla uczniów
szkół ponadgimnazjalnych
na: prezentacje multimedialne,
prace pisemne, audycje radiowe.
PATRONAT ŚLĄSKIEGO KURATORA OŚWIATY

PRACOWNIKI
DZIENNIK
ZARUPOWI **GOSĆ** PALENA
KATOWICE WIEZ
Sobowótka KNIST MARCHOLT International House
Pracowni...
K...
W.P. OPTIMUM Alexander Szach
Doradca Firmy... Fundacja
B...
Revital

Mundur LWP

Mundur WP przedwojenny